

ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ
ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ὁ διάκονος λέγει· Εὐλόγησον δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, σφραγίζει σταυροειδῶς, καὶ ἐκφωνεῖ·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς φάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̣ά Πα ρ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
 ἕτερον

Ἦχος π̣ά Πα ρ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ εν τοι οισ μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
 νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρεῖς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἑξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
 (ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ

προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολούνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

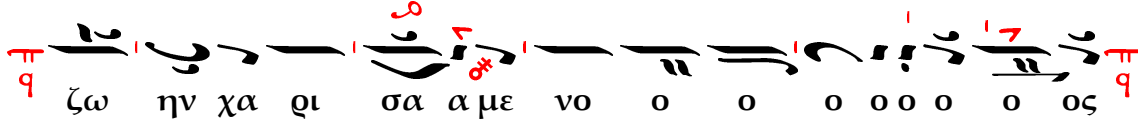
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγονωτέρα φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορός·

ζω ην χαρι σα αμε νο ο ο ο ο ο ο ο ος

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

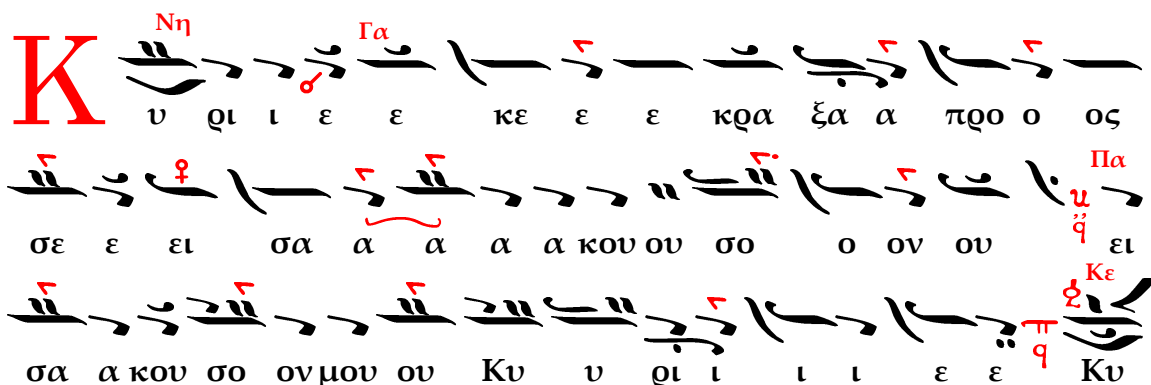
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος Γα ρ

Κυ ρι ι ε ε κε ε ε κρα ξα α προ ο ος
σε ε ει σα α α α κου ου σο ο ον ου
σα ακου σο ονμου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ

ρι ε ε κε ε ε κρα α α ξα α προ ο ος

σε ει σα α α α κου σο ον μου ου προσχεςτηφω

νη η η η η της δε ε η η σε ω ω ως μου ου

εν τω κε κρα γε ε ε ναι με ε προ ο ος σε ει

σα α κου σον μϝ ϝ Κυ υ ρι ι ε

Κα τευ θυν θη η τω η η προ ο σευ χη η η η

μου ως θυ μι α α μα α α ε ε νω ω πι ο

ο ο ο ον σου ε παρσις τω ω ω ω ν χει ει ρω

ω ω ν μου θυ σι ι ι α α ε σπε ε ρι ι ι

νη ει σα α κου σον μου Κυ υ ρι ι ε

Ἡ Στιχολογία. Ϛ ϛ

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γος πο

νη ρι ι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν

α μα ρ τι αις

Σ^{Γα} υν αν θρωποισερ γα ζο με νοιςτην α νο μι αν

και ου μη συν δι α α σω με τα των ε κλε κτων

αυτων

Π^{Γα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Ο^{Γα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Α^{Γα} κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ε ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α δην

Ο^{Γα} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χην μου

Φ^{Γα} υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν

Π ε σουνται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ

θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μ και

συ εγνωστας τρι βας μ

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην

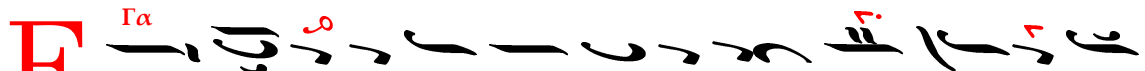
ε κρου ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε

πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

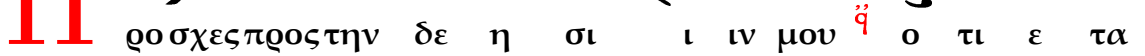
Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε στιν

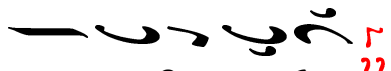
ο εκ ζη των την ψυ χην μου

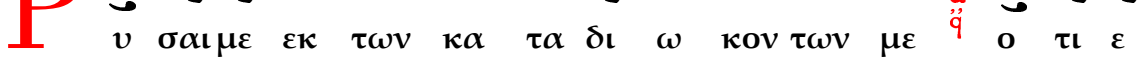
Ε^{Γα} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει ει πα

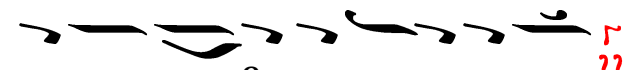
 συ ει η ελ πι ι ις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των

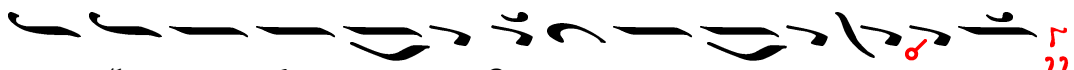
Π^{Γα} ροσχεσ προς την δε η σι ι ιν μου ο τι ε τα

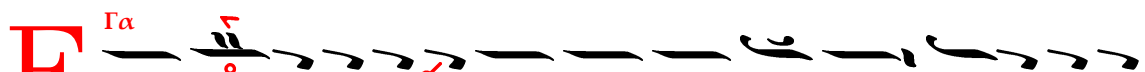
 πει νω θην σφο δρα

Ρ^{Γα} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε

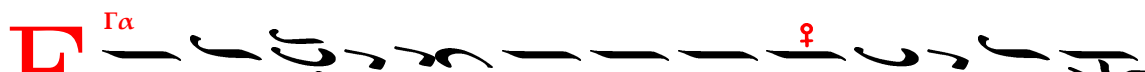
 κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Ε^{Γα} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του

 ε ξο μο λο γη σασθαι τω ο νο μα τι ι σου

Ε^{Γα} με υ πο μενου σι δι και οι ε ως ου αν τα

 πο δως μοι

Ε^{Γα} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

 ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου

Γ^{Γα} ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις

 την φω νην της δε η σε ως μου

Ἰστώμεν στίχους στ', καὶ φάλλομεν
στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε,

^Χ ^{Πα}

Τ ^{Γα}

^{Πα}

^{Γα} ^υ

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου

^{Πα}

Π ^{Γα}

^{Γα}

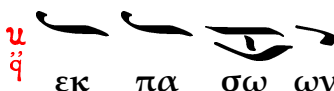
Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ^υ

^Χ

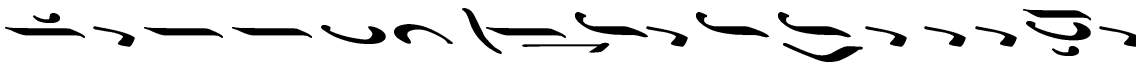

Δ ^{Γα}

 και Πνευ μα τος α γι ι ου υ μνω την ε ξου σι

 ι αν α δι αι ρετον α κτιστον Θε ο τη τα Τρι

 α δα ο μο ο ου σι ι ον την βα σι λευ ς ς σαν εις αι

 ω να αι ω νο ος

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

 εκ πα σω ων

 των α νο μι ι ων α αυ τς

Tον σταυρον σου τον τι μι ον προσκυ νου μεν Χρι

 στε και την α να στα σι ιν σου υ μνου μεν και δο ξα ζο

 ο μεν τω γαρ μω λω πι σου η μεις οι πα αν τες ι

 α α θη η μεν

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη

 ε παι νε σα

 τε αυ τον παντες οι λα οι

Yμου μεν τον Σω τη ρα τον εκ της Πα ρθε νου σα ρ

 κω θεν τα δι η μας γαρ ε σταυρω ω ω θη και

 τη τρι ι τη η με ε ρα α νε στη δω ρου μενος η

μιν το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς και η α

λη θει α τς Κυ ρι ς με ε νει εις τον αι ω ω να

Τοις εν Α δη κα τα βα ς Χρι στος ευ η γ γε λι σα α

το θα ρ σει τε λε γων νυν νε ε νι κη η κα ε γω ει

μι η α να στα σις ε γω η μας α να ξω

λυ σας θα να του τας πυ λα ας

Δόξα.

Ἦχος Γα ϕ

Δο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και

αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι

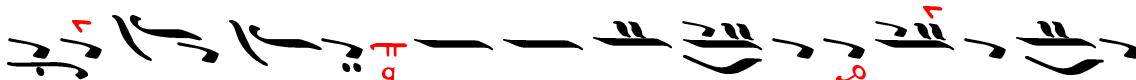

Ο ι α να ξι ως ε στω ω τες εν τω α χρα αν

τω ω ω ω σου οι οι οι κω ε σπε ρι νο ον υ υμ

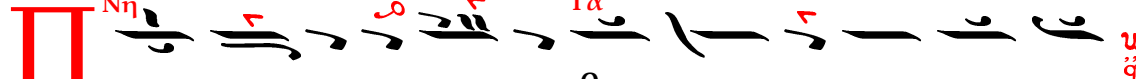
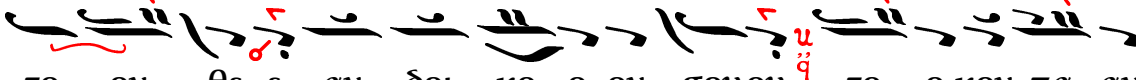

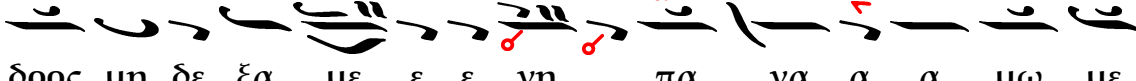
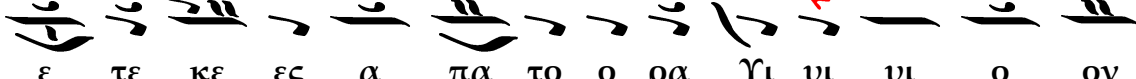

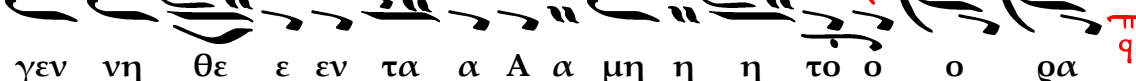
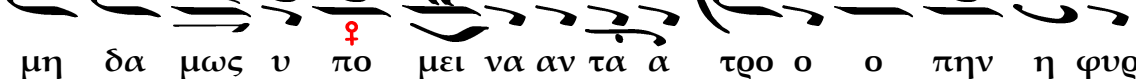

νον α α να α με ε ελ πο ο ο με εν εκ βα θε

ω ων κραυ γα α α ζον τες Χρι ι ι στε ε ο

ο Θε ε ε ος ο φω τι σα α ας τον κο

 ο ο σμον ^{Πα} τη τρι η με ε ρω α α να α στα α α

 σει ει ει σου ου ^{Πη} ε ξε λου το ο ον λα α ο ο

 ον σου ^{Γα} εκ χει ρος των εχ θρω ω ω ων σου φι λα α α

 α αν θρω ω πε ^{Πη}

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κ ^{Νη} αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω

 νας τω ναι αι ω ω ω νων α μη ην ^{Πη}

Π ^{Νη} ω ω ω ως μη η θαν μα α α σω μεν ^{Πη}

 το ον θε ε αν δρι κο ο ον σου ου ^{Πα} το ο κον πα αν

 σε ε βα α α σμι ι ι ε ε ^{Νη} πει ραν γα αρ α αν

 δρος μη δε ξα με ε ε νη ^{Γα} πα να α α μω με

 ε τε κε ες α πα το ο ρα Υι υι υι ο ον

 εν σα α αρ κι ι ^{Πη} τον προ αι ω νων εκ Πα α τρος

Πα γεν νη θε ε εν τα α Α α μη η η το ο ο ρα ^{Πη}

 μη δα μως υ ^{Νη} πο μει να αν τα α τρο ο ο πην η φυρ

 μο ο ο ον η η δι αι ρε σι ιν ^{Πη} αλλ ε κα τε ρας

^{Γα} ου ^{Γα} σι ^{Γα} ι ^{Γα} ι ^{Γα} ι ^{Γα} ας ^{u q} την ^{Πα} ι ^{Πα} δι ^{Πα} ο ^{Πα} τη ^{Πα} η ^{Πα} τα ^{Πα} σω ^{Πα} ω ^{Πα} ω
^{Γα} α ^{Γα} αν ^{Γα} φυ ^{Γα} υ ^{Γα} λα ^{Γα} α ^{Γα} α ^{Γα} ξα ^{Γα} α ^{Γα} α ^{Γα} αν ^{Γα} τα ^{Γα} α ^{Πη} ^{Πη} δι ^{Πη} ο ^{Πη} Μη ^{Πη} τρο
^{Γα} πα ^{Γα} α ^{Γα} αρ ^{Γα} θε ^{Γα} νε ^{Γα} δε ^{Γα} ε ^{Γα} σποι ^{Γα} να ^{Γα} αυ ^{Γα} τον ^{Γα} ι ^{Γα} κε ^{Γα} τε ^{Γα} υ ^{Γα} ε ^{Γα} σω ^{Γα} ω
^{Γα} θη ^{Γα} η ^{Γα} η ^{Γα} η ^{Γα} η ^{Γα} ναι ^{u q} ^{u q} τας ^{Γα} ψυ ^{Γα} χα ^{Γα} ας ^{Γα} τω ^{Γα} νων ^{Γα} ορ ^{Γα} θο
^{Γα} δο ^{Γα} ο ^{Γα} ο ^{Γα} ξω ^{Γα} ως ^{Γα} θε ^{Γα} ο ^{Γα} το ^{Γα} ο ^{Γα} ο ^{Γα} κο ^{Γα} ον ^{Γα} ο ^{Γα} μο ^{Γα} ο ^{Γα} λο ^{Γα} γου
^{Πη} ντω ^{Πη} ων ^{Γα} σε ^{Γα} ε ^{Γα} ε ^{Γα} ε ^{Γα}

* * *

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῆμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανού, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος

^Φ ως ^{Γα} ι ^{Γα} ι ^{Γα} λα ^{Γα} α ^{Γα} ρο ^{Γα} ο ^{Γα} ον ^{Γα} α ^{Γα} γι ^{Γα} ι ^{Γα} α ^{Γα} ας
^{Γα} δο ^{Γα} ο ^{Γα} ο ^{Γα} ξης ^{Γα} α ^{Γα} α ^{Γα} θα ^{Γα} α ^{Γα} να ^{Γα} α ^{Γα} α ^{Γα} α ^{Γα} α ^{Γα} τς
^{Γα} ς ^{Γα} ς ^{Γα} Πα ^{Γα} α ^{Γα} α ^{Γα} τρος ^{Γα} ου ^{Γα} ρα ^{Γα} α ^{Γα} νι ^{Γα} ι ^{Γα} ι ^{Γα} ου ^{Γα} α ^{Γα} α ^{Γα} γι ^{Γα} ι ^{Γα} ι

ου μα κα α ρος Ι η η σθ ς ς Χρι ι
στε ε ε ε ε λ θο ο ο ν τες ε πι τη η η η ν
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ο ν τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ο ν
υ υ μν ς ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ο ν και αι Α α α γι ο ο ν Πνε ε ε ε ευ μα α α
θε ε ε ο ν α ξι ι ο ο ο ν σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι ο ις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αι αι σι ι ι αις Υι υι ε ε θε ε ς
ς ς ζω ω η η η ν ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον.

Ἦχος ς Γα φ

Ο Γα Νη Γα
θε ος η η μων εν τω ς ς ρα νω ω
και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν

Νη Γα
ε ε ποι οι οι η η η σε εν

Στίχ. α'. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ λαοῦ

βαρβάρου
ε γε νη θη Ι ς δαι αι αι α α Α

γι ι α σμαν τϛ ς

Ο Γα Νη Γα
Θε ος η η μων εν τω ς ς ρα νω ω

και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν

Νη Γα
ε ε ποι οι οι η η η σε εν

Στίχ. β'. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε
ο Ι ορ δα νης ε

στρα α α α φη η εις τα α ο πι ι ι σω ω

Ο Γα Νη Γα
Θε ος η η μων εν τω ς ς ρα νω ω

και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν

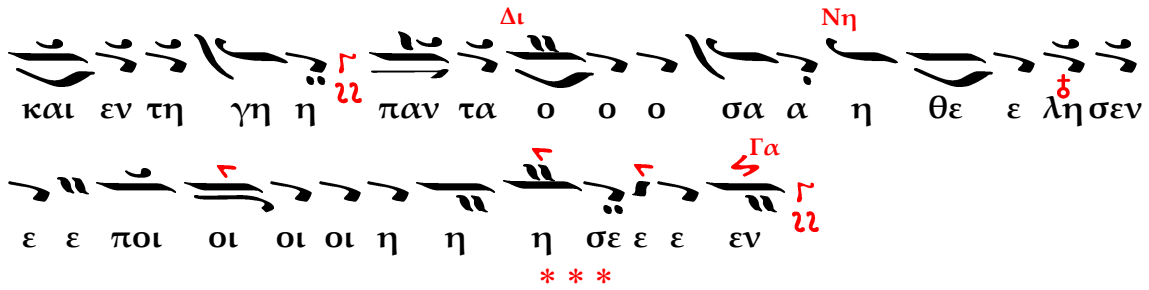
Πα Γα
ε ε ποι οι οι η η η σε εν

Στίχ. γ'. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καὶ σὺ Ἰορδάνη
ο

τι ε στρα α α α φη ης εις τα α ο πι ι ι

σω ω

Ο Γα Νη Γα
Θε ος η η μων εν τω ς ς ρα νω ω

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν φάλλονται τὰ ἀπόστιχα ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ·

Τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος Γα ϕ

ι ον και τω φω τι της ση ης α να στα σε ως
φαι δρυνας τα συμπαν τα προσ δε ξαι η μων τον ε σπε
ρι νον υ μνον φι λα αν θρωω πε

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα
με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν
του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παντας α
γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κεταικη ρος απο προσω που πω ρος

Δ ^{Κε} ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου παρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως Χρι

στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι

ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε α

σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ ερ

χο ο με νον

^χ Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

Α ^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορθου βα θε ε

ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο

δο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα

θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις

ου τως ε λε γε ^{Βε} τι ζη τει ει ει τε ^{Κε} τον ζων τα με
τα των νε κρων ^{Βε} τι θρη νει ει ει τε ^{Κε} τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα ^ε α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε ^Δ τοις αυ
του ου Μαθη ταις ^ε

^χ αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος ^ε α γαλ λι α ^χ σω με θα ^ε και ευφραν θω μεν
εν αυ τη ^ε

Π ^{Κε} α σχα το τε ρ πνον ^ε Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα ^ε
Πα σχα πανσε βα σμι ον η μιν α νε τει λε ^ε Πα σχα
εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα ^ε ω ω
ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης ^ε και γαρ εκ τα
φου ση με ρον ^ε ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
στος ^ε τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων ^ε κη ρυ υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις ^ε

Ἦχος Πάϛ Πα ϟ

Δ ^{Πα}ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δκαι Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι ^Πϟ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει ^Πκαι εις τϛς
αι αι ω ω νας ^Δτων αι ω ω νων α α α μην ^Πϟ

Ἦχος Πάϛ Πα ϟ

Α ^{Κε}να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα ^Πκαι
λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ
^{Πα}υ ρει και α λλη λϛ ϛς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
με ε ε ε θα ^Πει πω με ε εν α δε ελ φοι ^Δκαι
τοις μι σϛ ϛ ϛ σι ιν η η η μας ^Δσυγ χω ρη
^{Πα}σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α
^{Κε}α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
^{Πα}μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων ^Δθα να
τωω θα α να τον πα τη η η η σας ^{Κε}και τοις
εν τοι οις μνη η η η μα α α α σι ^{Πα}ζω ην

χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ψάλλεται τρίς.

Ἦχος Πα φ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

τὸ τέλος

ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ος

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Κατὰ δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα ἀντ' αὐτοῦ:

Φωτίζου φωτίζου, ἢ νέα Ἱερουσαλήμ· ἢ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἢ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς

πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σημείωσις. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, κατὰ μὲν τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα τό, Χριστὸς ἀνέστη, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἢ τὸ Θεοτόκε Παρθένε.

* * * * *